

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. VII. Solvuntur quædam circa mentem S. Augustini de electione ad
gloriam: Vbi quid sit eligi secundùm propositum divinæ voluntatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

SECTIO SEPTIMA.

Solvuntur quedam circa mentem
S. Augustini de electione ad gloriam:
Vbi quid sit eligi secundum pro-
positum divinæ voluntatis.

VI. Hoc tamen testimonium nonnulli ita intelli-
gunt, ut velint hæc verba significare credidisse
eos, qui ab æterno præordinati erant ad gloriam,
ob merita nihilominus prius ratione prævisa.
Hæc tamen explicatio multis non ita videtur pro-
babilis: & merito; nam ut rectè Herice citatus,
non videtur Spiritus Sanctus voluisse revelare eos
omnes salvandos, qui tunc Divo Paulo prædicanti
credebant. Multò ergo minùs intelligi debet
illos omnes præordinatos ad gloriam fuisse ante
prævisa merita, & eorum prædestinationem hinc
fuisse revelatam. Sanctus verò Augustinus aliud
nihil vult, quam ordinationem ad vitam à Deo
esse, non à nobis sine gratiâ Dei, ut nonnulli ex
hæreticis affirmabant.

Explicatio
dicitur
dams S. Au-
gustini.

VII. Objicitur quartò illud ad Ephesios c. i. vers. 4.
Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut esse-
mus sancti & immaculati in conspectu eius; quæ
postrema verba indicare videntur Apostolum loqui
de electione ad gloriam. Resp. cum P. Cornelio
in hunc locum, P. Lessio in Disp. hac de re, n. 38,
& probabile putat P. Herice Disp. illâ 23. c. 4. n. 42.
respondetur, inquam, sermonem hic esse de elec-
tione ad gloriam, non completâ, sed incom-
pletâ tantum & inchoatâ, ad fidem nempe & gra-
tiam, sicque inchoatè ad gloriam, si nimirum in
susceptâ fide & gratiâ ad finem usque vitæ per-
severent.

VIII. Hæc ergo & similes Scripturæ locutiones solum
probant Prædestinationem omnino completam
& integram non esse ex meritis, sed simpliciter
ante omnia merita, cum Prædestinatio omnino
completa includat totam seriem Prædestinationis,
sicque electionem, non ad gloriam tantum, sed
etiam ad gratiam; Prædestinationem autem ut est
ad gratiam nulla possunt merita præcedere, cum
omne meritum gratiam supponat, sicque abiret-
ur in infinitum, vel principium meriti caderet
sub merito.

IX. Objicitur quintò dictum illud Apostoli ad
Romanos 8. v. 28. Quos præscivit, & prædestinavit
conformes fieri imaginis Filii sui. Respondetur sen-
sum esse, quos Deus præscivit per gratiam ipsis
collatam rectè vitam instituturos, hos ad gloriam
tanquam meritorem præmium destinavit. Ad
quam rem S. Ambrosius lib. 5. de Fide, cap. 3.
sic scribit: *Apostolus ait, quos præscivit prædestinavit,
quia non ante prædestinavit, quam præsciret, sed quo-
rum merita præscivit, eorum præmia prædestinavit.*

X. Tandem ad verba sequentia, Quos autem præ-
destinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos &
iustificavit: quos autem iustificavit, hos & glorificavit:
horum, inquam verborum sensus est, quos Deus
ab æterno prædestinavit, iustificavit in tempore:
unde ex hoc dicto non habetur electionem ad
gloriam naturâ præcedere justificationem & me-
rita, sed tempore solummodo & duratione.

XI. Hoc etiam modo intelligenda sunt verba illa
Matth. 24. v. 22. Propter electos breviabuntur dies illi:
Deus nempe prius naturâ electione eorum ad
gloriam, hanc dierum seu temporis abbreviatio-
nem, velut medium decrevit ad eorum salutem.
Propter eos itaque, quos elegit ab æterno, bre-
viabit dies in tempore, & eo modo rem execu-
tionis nunc mandabit, quo tunc decrevit. Tem-
poris proinde abbreviatio, naturâ prior est, tem-
pore posterior electione ad gloriam.

OBJICITUR sextò S. Augustinus, cuius
ut in aliis omnibus, ita in hac peculiari
controverfiâ de Prædestinatione, maxima semper
fuit auctoritas. Non ergo dubium videtur, in-
quunt, quin S. Augustinus hujus controverfiæ
in libris de Prædestinatione Sanctorum, & de
bono perseverantiæ, fecerit mentionem, in quibus
tamen nihil est quod nostræ faveat sententiæ, mul-
taquæ adversentur. Respondetur controverfiam,
quam tunc præ manibus habebat S. Augustinus,
fuisse vel cum Pelagianis, Dei gratiam secundum
naturalia nostra merita dari afferentibus, vel cum
Massiliensibus, seu Semipelagianis, qui doctri-
nam Pelagii mitigantes, inchoationem saltem
quandam à nobis per naturales vires procedere
dicabant, & intuitu illius, tanquam meriti,
Deum fidem dare, gratiamque & reliqua dona
supernaturalia infundere afferebant. Contrâ hos
itaque contendit S. Augustinus, nos ne incipere
quidem sine Deo posse, sed gratiam Dei nobis-
cum illam etiam inchoationem efficere. Nil ergo
mirum si nihil ibi hac de re dixerit. Quæ hæc
prosequitur Vasquez hic, Disp. 89. cap. octavo.
Respondetur secundò S. Augustinum quæstionem
hanc in illis libris obiter tetigisse, ut supra, Sect. 5.
num. 6. & 7. ostendi; sed cum non esset illa, de
qua tunc agebatur controverfiâ, rem hanc capite
quarto de Prædestinatione Sanctorum ad librum
remittit, quem scripserat ad Simplicianum, ubi
mentem suam de hoc puncto apertè declarat, ut
vidimus Sect. 5. num. 3.

I. Quid in hac
controverfiâ
de electione
ad gloriam,
ante, vel post
prævisa me-
rita senserit
S. Augusti-
nus.

Quæ S. Au-
gustini cum
Semipela-
giani fuerit
controver-
fiâ.

Quæstionem
de electione
remittit S.
Aug. ad li-
brum quem
scripsit ad
Simplicianum.

Urgent, S. Augustinum frequenter in hoc di-
stinguere prædestinatos à reprobis, quòd illi ele-
cti sint secundum propositum voluntatis divinæ,
non hi, idque electione perseverantiam antece-
dente, tanquam illius causâ. Unde de reprobis
ait, Si fuissent ex nobis, mansissent utique nobil-
cum. Confirmatur primò, libro enim de corre-
ptione & gratiâ, cap. 7. discretionem quandam
ex mala perditiõnis dari asserit; quæ, inquit, est
causa cur his detur auditio Evangelii, fides, per-
nitentia si postea peccent, & perseverantia, hoc
autem aliud nihil est, quam voluntas eligens eos
ad gloriam, idque ante opera, cum sit causa ope-
rum: ergo. Confirmatur secundò: nihil siqui-
dem apud S. Augustinum frequentius, quam nos
eligi gratis; ergo non post prævisa merita, sed in-
dependentè ab illis. Hæc sunt præcipua, quæ ex
S. Augustino afferri solent, & quibus solutis,
haud difficilis erit ad alia responsio.

II. Tres præci-
pua difficul-
tates ex S.
Augustino
desumptæ
circa electio-
nem ad glo-
riam ante
prævisa me-
rita.

Ut ab hoc ultimo incipiam: ab omnibus perin-
de in doctrinâ S. Augustini est solvendum: nec
enim solum dicit eligi nos gratis; sed gloriam dari
gratis: ubi apertè loquitur de voluntate executivâ.
Ideo ergo gloriam ait dari gratis, quia datur ob
merita, quæ dantur gratis. Hanc doctrinam
pulchrè nobis tradit Sanctus hic Doctor, tum
alibi, tum Epist. 105. ad Sixtum: *Ipsa vita æterna,*
inquit, *quæ utique in fine sine fine habebitur, & ideo
meritis præcedentibus redditur, tamen quia eadem me-
rita, quibus redditur, non à nobis parata sunt, per
nostram*

III. Quo sensu
dicat S. Aug.
nos eligi ad
gloriam gratis.